

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

”1. Ansøgeren er etnisk araber og sunni-muslim fra Bagdad, Irak. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer. Ansøgeren var værnepligtig fra 1975 til 1978, og har været soldat fra 1980 til 1985 i forbindelse med krigen mellem Irak og Iran. 2. Ansøgeren henviste som oprindeligt asylmotiv til, at han ikke ønskede at være soldat i Saddam Husseins Jerusalem-hær. Han nægtede således at slutte sig til Jerusalem-hæren i [starten af] 2001 og besluttede sig for at sælge sit værksted for 5½ millioner irakiske dinarer for at kunne udrejse af Irak. Ansøgeren skjulte sig i 12 måneder inden sin udrejse. Han frygtede at blive henrettet på grund af desertering. Han frygtede endvidere de generelle forhold i Irak. Ansøgeren frygter fortsat problemer på grund af sin desertering. Ansøgeren har endvidere om sit asylmotiv henvist til, at han kom fra en meget kendt sunnimuslimsk familie. Hans søster [A] var desuden aktivt medlem af Baath-partiet, og omstændighederne i forbindelse med hendes død i 2010 efter hendes og hans andens søsters tilbagevenden til Irak er mistænkelige. Ansøgeren har herudover henvist til, at han frygter shia-muslimske militser, herunder en person ved navn [B], der er leder af en sådan milit, der holder til tæt ved familiens bopæl. [B] er nu medlem af parlamentet. Under borgerkrigen i Irak omkring 2006 til 2008 blev situationen yderligere forværret for ansøgerens familie. Særligt det kvarter hvor hans familie boede i, blev overtaget af shia-militser, som forfulgte sunni-muslimer, herunder især hvis de havde tilknytning til Baath-partiet. Store dele af hans familie flygtede derfor dengang til Syrien. Den forværrede sikkerhedssituation i Bagdad skyldes således tilstedeværelsen af forskellige oprørs- og modstandsgrupper udsprunget af religiøse og etniske grupperinger. Ved en tilbagevenden frygter ansøgeren således sekteriske repressalier fra shia-militserne Asa’ib Ahl al-Haq og Al-Mahdi. Flere familiemedlemmer, herunder en nevø, der har fået opholdstilladelse i Tyskland, er flygtet fra Irak på grund af trusler. Den aktuelle situation for sunni-muslimer i Irak er derfor af en sådan karakter, at han ikke kan vende tilbage. Endelig frygter ansøgeren, at han vil blive anset for vestlig sympatisør, fordi han har boet uden for Irak siden 2003, ligesom han har en særlig profilering på grund af sin skribentvirksomhed. 3. Flygtningenævnet skal indledningsvis henvise til begrundelserne i nævnets tidligere afgørelser. 4. Af nævnets beslutning [i foråret] 2004, hvorved nævnet stadfæstede Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, fremgår følgende: ”Flygtningenævnet finder ikke, at de generelle forhold eller den omstændighed, at ansøgeren har solgt sin forretning for at skaffe penge til flugten, eller den omstændighed, at hans søskende ikke kan hjælpe ham, kan begrunde, at ansøgeren skal meddeles asyl. Flygtningenævnet finder heller ikke, at den omstændighed, at ansøgeren er sunni-muslim, kan bevirke, at ansøgeren som følge heraf skal meddeles opholdstilladelse. Endelig finder Flygtningenævnet ikke, at der foreligger en sådan velbegrundet subjektiv frygt for en tilbagevenden, at betingelserne for at meddele asyl er opfyldt. Om de generelle forhold i Irak henviser Flygtningenævnet særligt til Udlændingestyrelsens rapport af januar 2004 fra ”Fact-finding mission til Amman vedrørende asylrelevante forhold i Irak”. Det fremgår af rapporten blandt andet, at den generelle situation er usikker. For så vidt angår de mange terrorangreb anføres det i rapporten, at alle kilder er enige om, at disse angreb retter sig mod koalitionsstyrkerne, internationale nødhjælpsorganisationer samt mod de irakere, der samarbejder med udlændinge. Irakere, der vender

tilbage til Irak efter et udlandsophold, er ikke mål for angrebene. Flygtningenævnet finder efter de foreliggende oplysninger, at der ikke er grundlag for at antage, at tilbagevendende irakere generelt er i større fare for at blive udsat for overgreb end andre irakere. Irakere kan efter det oplyste indrejse i Irak og bevæge sig frit rundt i hele landet. Flygtningenævnet finder på denne baggrund ikke, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Irak kan antages at være i risiko for en konkret og individuel forfølgelse, og ansøgeren opfylder derfor ikke betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Flygtningenævnet har efter det anførte ikke fundet grundlag for at udsætte sagen med henblik på at indhente yderligere oplysninger. Flygtningenævnet finder heller ikke grundlag for som følge af den ændrede situation i Irak efter Saddam Hussein-styrets fald at hjemvise sagen til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

5. Af Flygtningenævnets afgørelse [i foråret] 2008 fremgår følgende: ”Flygtningenævnet finder ikke, at de nye oplysninger om situationen i Irak, herunder i Bagdad, er af en sådan karakter, at der er grundlag for at genoptage sagen. Flygtningenævnet skal indledningsvis bemærke, at ansøgeren er indrejst og har søgt asyl i Danmark i [foråret] 2002, og at sagen således skal afgøres efter reglerne i udlændingeloven, således som den var affattet på tidspunktet for indgivelsen af asylansøgningen. Flygtningenævnet skal endvidere bemærke, at nævnet i sin beslutning [i foråret] 2004 blandt andet udtalte, at nævnet ikke fandt, at de generelle forhold eller den omstændighed, at ansøgeren havde solgt sin forretning for at skaffe penge til flugten, eller den omstændighed, at hans søskende ikke kunne hjælpe ham, kunne begrunde, at ansøgeren skulle meddeles asyl. Flygtningenævnet fandt heller ikke, at den omstændighed, at ansøgeren er sunni-muslim, kunne bevirke, at ansøgeren som følge heraf skulle meddeles opholdstilladelse. Endelig fandt Flygtningenævnet ikke, at der forelå en sådan velbegrundet subjektiv frygt for en tilbagevenden, at betingelserne for at meddele asyl var opfyldt. Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren er fremkommet med nye væsentlige oplysninger om sit asylmotiv, der kan føre til en ændret vurdering af sagen. Flygtningenævnet finder således fortsat ikke, at det er sandsynliggjort, at ansøgeren på grund af sin religion risikerer forfølgelse, og at ansøgeren af den grund skal meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. For så vidt angår Dansk Flygtningehjælps bemærkninger om, at en udsendelse af ansøgeren vil udgøre en krænkelse af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, skal Flygtningenævnet indledningsvis bemærke, at der efter udlændingelovens § 7, stk. 2, således som den var affattet ved lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, gives opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland. Efter praksis skal der meddeles opholdstilladelse til personer, der ved en eventuel tilbagevenden til hjemlandet må frygtes at blive udsat for en konkret, individuel forfølgelse af en vis styrke eller en risiko herfor. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 56 af 16. april 1998, side 16f), at den omstændighed, at der i et land hersker generelt dårlige forhold, herunder borgerkrigsagtige forhold, ikke uden videre kan begrunde asyl. UNHCR’s anbefalinger af 18. december 2006, august 2007 samt december 2007 indeholder - ligesom nævnets øvrige baggrundsoplysninger om de aktuelle forhold i Irak - blandt andet en generel beskrivelse af den forværrede sikkerhedsmæssige situation i det centrale og sydlige Irak. Flygtningenævnet finder efter

en samlet vurdering af oplysningerne i ansøgerens sag sammenholdt med nævnets generelle baggrundsplysninger om den vanskelige, men generelle, situation i Irak - herunder UNHCR's seneste anbefalinger - ikke, at ansøgeren kan anses for at være i en konkret og individuel risiko for forfølgelse eller overgreb, som omhandlet i udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001. Samlet finder Flygtningenævnet således ikke, at ansøgeren opfylder betingelserne for at blive meddelt asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2." 6. Af Flygtningenævnets afgørelse [i foråret] 2014 fremgår følgende: "Vedrørende Deres klients familieforhold fremgår det, at Deres klient oplyste et forkert navn ved indrejsen i Danmark, idet han ikke turde andet af hensyn til sin egen og sin families sikkerhed. De har i den forbindelse fremlagt en række ID-dokumenter vedrørende Deres klient samt ID-dokumenter vedrørende Deres klients søster [A], der efter det oplyste var medlem af Baath-partiet og besad en administrativ stilling i Sundhedsministeriet, hvorfra hun blev afskediget i 2003. Uanset om Deres klients familieforhold lægges til grund, finder Flygtningenævnet ikke, at Deres klient har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Irak 12 år efter sin udrejse vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse eller i risiko for overgreb på baggrund af sit familienavn og familieforhold. Det bemærkes hertil, at Deres klients familie frivilligt er vendt tilbage til Irak i 2006 og fortsat opholder sig der, og at Deres klient to gange tidligere har søgt om genoptagelse af sin asylsag, hvor han ikke har fundet anledning til at oplyse sin rette identitet eller give oplysninger om familieforhold. Deres klients oplysning om, at hans søster [A] døde efter fire timers indlæggelse efter ankomsten til Bagdad kan endvidere ikke føre til et andet resultat, idet det alene bygger på Deres klient og hans families formodning, at [A's] dødsårsag skulle være en anden end den oplyste i dødsattesten. Endvidere har Deres klient ikke oplyst om problemer for familien efter søsteren [A's] død. Flygtningenævnet finder ikke, at situationen for sunnimuslimer i Irak i sig selv er asylbegrundende, og Deres klient har ikke sandsynliggjort, at han skulle være i et modsætningsforhold som følge af dette. Det forhold, at Deres klient er bange for [B] kan ikke føre til et andet resultat, idet Deres klient ikke har oplyst at have haft direkte konfrontationer med [B]. Det beror således alene på Deres klients formodning, at han skulle være i et modsætningsforhold til [B]. Flygtningenævnet finder endvidere ikke, at Deres klients oplysning om, at han er nominel ejer af et beslaglagt jordstykke i Irak, og at det er håbløst at gøre krav på dette eller søge erstatning herfor, idet der så vil ske forfølgelse af hans familie, kan føre til et andet resultat, idet det alene bygger på Deres klients formodning, at han ikke vil kunne gøre krav på dette ved en tilbagevenden. Den omstændighed, at Deres klient deltog i nogle irakeres ophold i [...] Kirke, og at en artikel om ham bragt i Information i den forbindelse blev skændet, kan ikke i sig selv føre til, at Deres klient skulle være i et modsætningsforhold til de irakiske myndigheder eller andre, hvorfor dette ikke giver anledning til en ændret vurdering af sagen. Endelig finder Flygtningenævnet ikke, at den generelle situation i Irak i sig selv er asylbegrundende. Samlet finder Flygtningenævnet således fortsat ikke, at Deres klient har opfyldt betingelserne for at blive meddelt asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2." 7. Af Flygtningenævnets afgørelse [i efteråret] 2015 om afslag på genoptagelse fremgår blandt andet: "Som det fremgår, har Flygtningenævnet i sine beslutninger [i foråret] 2004, [i foråret] 2008 og [i foråret] 2014 taget stilling til de generelle forhold i Irak. I forhold til hvorvidt ansøgeren på nuværende tidspunkt må antages at være i risiko for at blive udsat for asylbegrundende forfølgelse

eller overgreb ved en tilbagevenden til Irak som følge af den generelle sikkerhedssituation, bemærker nævnet indledningsvis, at baggrundsmaterialet, som Dansk Flygtningehjælp har henvist til, findes på Flygtningenævnets hjemmeside, og at det - sammenholdt med de konkrete oplysninger i ansøgerens sag - indgår i nævnets vurdering. For så vidt angår udviklingen af den generelle situation i Irak siden nævnets afgørelse [i foråret] 2014 har Flygtningenævnet taget den aktuelle væbnede konflikt i Irak og IS' erobring af visse områder i landet i betragtning. Under hensyn til at ansøgeren kommer fra Bagdad, som efter de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Institute for the Study of War – "Iraq Control of Terrain Map: September 11, 2015", udgivet den 11. september 2015 og Udlændingestyrelsens notat – "Irak: Baggrundsoplysninger om situationen i Irakisk Kurdistan, tilgrænsende områder og Ninevehprovinsen med fokus på overgreb på minoritetsgrupper", udgivet den 23. oktober 2014, er kontrolleret af regeringens sikkerhedsstyrker, kan konflikten imidlertid ikke føre til en ændret vurdering af sagen. For så vidt angår IS, fremgår det af de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Landinfos "Temanotat: Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015", at der som følge af IS' erobringer i det nordlige og centrale Irak har været usikkerhed om, hvorvidt IS tillige ville sætte offensivt ind mod Bagdad. Regeringsstyrkerne har imidlertid styrket forsvaret, og situationen er derfor fortsat, at Bagdad ikke er kontrolleret af IS, hvilket tillige fremgår af Institute for the Study of War – "Iraq Control of Terrain Map: September 11, 2015". Det forhold, at ansøgeren har været udrejst af Irak i mere end 13 år og derfor skulle risikere forfølgelse af IS, idet han risikerer at blive betragtet som vestlig sympatisør, kan således heller ikke føre til en ændret vurdering. På den ovennævnte baggrund finder Flygtningenævnet fortsat, at de generelt vanskelige forhold i Irak, herunder i klagerens hjemby Bagdad, på nuværende tidspunkt ikke er af en sådan karakter, at enhver, der vender tilbage til landet, kan antages at være i reel risiko for overgreb i strid med udlændingelovens § 7, alene som følge af den blotte tilstedeværelse i landet. Udover de generelle forhold har Dansk Flygtningehjælp henvist til, at der er risiko for overgreb fra grupper, der målretter angreb mod sunni-muslimer, hvorfor ansøgeren vil være i risiko, hvis han vender tilbage til Bagdad. Flygtningenævnet har ligeledes taget stilling til dette forhold i sine afgørelser [i foråret] 2004, [i foråret] 2008 og [i foråret] 2014. Flygtningenævnet finder fortsat ikke, at den generelle situation for sunni-muslimer i Bagdad, herunder det spændte forhold mellem sunni- og shia-muslimer, efter de foreliggende baggrundsoplysninger, i sig selv er af en sådan karakter, at det er asylbegrundende efter udlændingelovens § 7. Det bemærkes hertil, at Bagdad, efter de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Landinfos "Temanotat, Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015", siden Saddam Hussein regimets fald i 2003 har været sekterisk inddelt i shia- og sunni-områder, hvorfor det således er muligt at tage ophold i et sunni-område. Flygtningenævnet finder endvidere ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Bagdad skulle være i et konkret og individuelt modsætningsforhold som følge af, at han er sunni-muslim. Det bemærkes hertil, at nævnet ikke finder, at der foreligger en sådan velbegrundet subjektiv frygt for en tilbagevenden, at betingelserne for at meddele asyl er opfyldt. Det forhold, at ansøgeren angiveligt stammer fra en kendt sunni-familie – som Flygtningenævnet allerede ved beslutningen [i foråret] 2014 har taget stilling til – kan heller ikke føre til en ændret vurdering. Nævnet finder således fortsat ikke, uanset at ansøgerens familiemedlemmer angiveligt skulle have modtaget trusler fra Al Mahdi-militsen, at Dansk Flygtningehjælp har påvist noget asylbegrundede forhold for så vidt angår ansøgeren.

Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren, der er 71 år gammel og ikke er i risiko for at blive rekrutteret til militæret eller militser, ikke har sandsynliggjort, at han skulle være profileret på en sådan måde, at han skulle være i et modsætningsforhold til myndigheder eller andre magthavere. Det bemærkes, at oplysningen om, at ansøgeren angiveligt skulle stamme fra en kendt sunni-familie, først er fremkommet i forbindelse med genoptagelsesansøgningen i 2012 uden en plausibel forklaring herom, og at det efter udlændingelovens § 40, stk. 1, påhviler ansøgeren at meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en opholdstilladelse i henhold til loven kan gives. Det følger heraf, at en udlænding, der søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, må sandsynliggøre den identitet og det asylgrundlag, som denne påberåber sig. Flygtningenævnet finder således efter en samlet vurdering fortsat ikke, at [ansøgeren] har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Irak er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.”

8. Flygtningenævnet kan fortsat henholde sig til ovenfor under pkt. 4-7 gengivne begrundelser for nævnets tidligere afgørelser.

9. Ansøgeren har under nævnsmødet [i efteråret] 2017 haft lejlighed til at uddybe sit asylmotiv i lyset af blandt andet det anførte i FN’s Menneskerettighedskomité’s udtalelse [i sommeren] 2017. Ansøgeren har således i den forbindelse redegjort nærmere for sin fortsatte frygt for repressalier i anledning af sin desertering fra hæren i 2002 under det tidligere irakiske styre og har herunder oplyst, at de personer, der foragter ham, fortsat befinder sig i Irak. Han har endvidere redegjort nærmere for sine familiemæssige forhold, herunder for baggrunden for at han oprindeligt ikke opgav korrekt navn til de danske myndigheder, fordi han - som oplyst i forbindelse med behandlingen af genoptagelsesansøgningen i 2012 - tilhører en fremtrædende sunnimuslimsk familie. Ansøgeren har endvidere redegjort nærmere for sine afdøde søster [A’s] forhold og tilknytning til Baath-partiet og for baggrunden for, at hans nevø [C] (tidligere [...]) nu har fået opholdstilladelse i Tyskland. Endvidere har ansøgeren uddybet sin frygt for shia-militserne og for den profilering, som ansøgeren har opnået gennem sin artikelvirksomhed mv. under sit mangeårige ophold i Danmark. Ansøgeren har herunder udtrykt bekymring for, at hans langvarige ophold i Danmark i sig selv vil kunne føre til, at hans anses for vestlig sympatisør, og at han også af den grund vil blive forfulgt ved tilbagevenden til Irak. Nævnet finder, at ansøgeren fortsat ikke har sandsynliggjort, at han har behov for international beskyttelse som nævnt i udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2, under henvisning til de omstændigheder, der har dannet grundlag for hans asylmotiv. Nævnet finder således, at der ved den fornyede behandling af sagen ikke er blevet tilført væsentlige nye oplysninger om forhold, der har en sådan konkretisering, aktualitet og intensitet, at de kan indebære, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Irak vil være i risiko for forfølgelse omfattet af flygtningekonventionen, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han ved en tilbagevenden til Irak risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2. Det er herunder også indgået i vurderingen, at flere af de forhold, som ansøgeren fremhæver, alene beror på hans egne formodninger, herunder om den fortsatte frygt for overgreb som følge af deserteringen under det tidligere styre i 2002, om omstændighederne i forbindelse med søsteren [A’s] død og om konsekvenserne af hans skribentvirksomhed mv. i Danmark ved en tilbagevenden til Irak. Nævnet finder således fortsat, at de forhold, som ansøgeren har påberåbt sig, bedømt hverken enkeltvis eller samlet kan føre til en opholdstilladelse i Danmark efter de nævnte bestemmelser. Herefter, og

uanset, at de generelle forhold for sunni-muslimer i Irak er vanskelige, har ansøgeren ikke sandsynliggjort, at han på grund af sine individuelle, konkrete forhold ved en tilbagevenden til Irak vil være i reel risiko for at blive udsat for forfølgelse efter flygtningekonventionen, jf. udlændingeloven § 7, stk. 1, eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. De baggrundsplysninger, som advokaten har fremhævet i sit indlæg [i efteråret] 2017, herunder Amnesty Internationals rapport fra januar 2017, "Iraq: Turning a Blind Eye: The Arming of the Popular Mobilization Units", og uddrag af United States Department of State: Country Reports on Human Rights Practices for 2016, kan ikke føre til en anden vurdering. Der kan endvidere henvises til den generelle beskrivelse i Landinfos temanotat af 23. juni 2017, Irak: Situationen for sunnimuslimer i Bagdad. **10.** Flygtningenævnet finder ikke grundlag for at udsætte sagen med henblik på på indhentelse af materiale fra de tyske myndigheder om den nærmere baggrund for, at ansøgers nevø har opnået opholdstilladelse i Tyskland. Nævnet har herved lagt vægt på, at indhentelse af sådanne oplysninger efter nævnets opfattelse ikke vil bidrage til yderligere relevant belysning af de konkrete omstændigheder i forbindelse med ansøgerens sag i nævnet. **11.** Sammenfattende fastholder Flygtningenævnet, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2. Ansøgeren meddeles derfor afslag på opholdstilladelse i medfør af de nævnte bestemmelser."